

forfaavidt der ikke indhentes Rapport fra Vedkommende, at i alt Fald nogle af Udvalgets Medlemmer reise derop. Jeg troer, at baade den ærede Ordfører og den ærede Formand ikke ville være sværere Gods, end at de ville kunne befordres paa de lejsporede Baner.

Formanden: Jeg skal dog med Hensyn til den Anke, som det ærede Medlem fremsatte over, at Udvalgets Medlemmer ikke havde gjort en Reise til Sverrig, gjøre opmærksom paa, at jeg dog maa mene, at det vilde ligge noget udenfor Omraadet af den Krebs, i hvilken det staaer et Udvalg aabent at søge Oplysninger, dersom dets Medlemmer selv vilde foretage en saadan Reise. Slige Oplysninger maatte i alt Fald søges gennem Regjeringen.

S. Sage: I det jeg skal sige nogle Ord angaaende Endringsforslaget Nr. 2, vil jeg bede de ærede Medlemmer et Øieblik med mig at sammenligne det Forslag til Lov, der blev vedtaget ved 2den Behandling, og det oprindelige Regjeringsudkast. Dette sidste havde kun to Baner: fra Nørre Sundby forbi Hjørring til Frederikshavn og fra Skanderborg til Silkeborg. Her er der nu ved 2den Behandling tilføjet to Baner, nemlig fra Holstebro forbi Ringkjøbing og Varde til Havnen ved Esbjerg og fra denne Havn eller et andet Punkt paa den under c. nævnte Bane til Vandrup eller et andet Punkt paa Østbanen, dog ikke nordligere end Veile. Det er altsaa en betydelig Udvidelse af, hvad der var foreslaaet fra Regjeringens Side; men jeg skal villig indrømme, at man har Ret, naar det atter og atter er fremhævet, at det allerede paa tidligere Stadier er antydet af den ærede Indenrigsminister, at han vilde gaae videre end hans eget Forslag. Dernæst var der en almindelig Bestemmelse om, hvorledes Banerne skulde anlægges; og endelig stod der i § 3, at disse tvende Baner skulde være færdige senest den 1ste Juli 1871. Nu er der kommet til foruden disse Tillægsbaner, som jeg har nævnt, en meget væsentlig Bestemmelse i § 2, nemlig om de Summer, der kunne anvendes paa disse Baner, og tillige en Bemyndigelse for Regjeringen med Hensyn til Anvendelsen af Pengene.

Jeg kan ikke opfatte den ærede Ministers oprindelige Forslag anderledes, end at han kun vilde erholde en almindelig Bestemmelse med Hensyn til Anlæg af Banerne eller en Udtalelse om, at Banerne skulde anlægges, men ikke en Bemyndigelse til at slutte Contracter eller begynde paa Anlægget. Som Loven oprindeligt var affattet — jeg veed ikke, om det var den ærede Ministers Tanke, men som Loven var affattet, kunde man neppe efter den uden videre begynde paa Baneanlægget, forbi den var vedtagen og stadfæstet af Kongen. Nu ere de 15 Stillere af Forslaget Nr. 2 komne tilbage til, at man bør holde sig til det oprindelige Forslag, ikke med Hensyn til Udstrækningen af Anlægene — thi der ere vi overvundne, jeg har ikke ønsket denne Udvidelse, men jeg agter den Beslutning, Thinget har taget, og jeg har ikke for mit Vedkommende troet det rigtigt atter at bringe dette Spørgsmaal frem — men med Hensyn til det andet Spørgsmaal, nemlig om Tiden, paa hvilken disse Baner skulde anlægges, hvilket staaer i nær Forbindelse med Bemyndigelsen til at anvende bestemte Summer til Anlægget, have vi stillet Forslag. Det er Spørgsmaalet herom, som jeg og mine Medforslagsstillere have troet det rettest at udfylde til Beslutning af Rigsdagen og Regjeringen i Forening ved en senere Lov. Den ærede Indenrigsminister har ganske vist sagt, at naar Omstændigheder foranledigede ham dertil, vilde han selvfølgelig standse med disse Anlæg, men hvad jeg troer, vi maae fastholde her, er, at dersom der er Anledning for Rigsdagen til at frygte for, at Omstændighederne kunne føie sig saaledes, at der er Betænkelighed ved at gaae frem med Anlægget, skal Rigsdagen selv og ikke Ministeren alene tage Beslutning herom. Spørgsmaalet er nu ganske simpelt: Er der nogen Fare for at tabe Noget som helst ved at tage en saadan Bestemmelse som denne? Jeg skal ikke komme tilbage til alle de Forhandlinger, der have været førte i saa Henseende, men jeg maa i et Par Punkter udtale Tvivl med Hensyn til, hvad der er fremkommet fra den ærede Minister. Han er nemlig gaaet ud fra, at de Baner, som nu ere under Anlæg, skulde være udførte til Foraaret 1869. Nu er der efter Contracten med det engelske